

Kongl. Maj:t tacktes låta utarbета och, så vidt ske kan, till nästkommande Riksdag framlägga förslag till de lagförändringar, som må finnas lämpliga för vinnande af det här ofvan angifna syftemål.

Med undersåtlig vördnad:

Stockholm den 20 Maj 1885.

N:o 74.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 Maj 1885.
— — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående åtgärd i syfte, att sådan anteckning i kyrkobok, som enligt förordningen den 14 April 1866 utgör förutsättning för oäkta barns arfsrätt efter moder, må verkställas på sådant sätt, att den må innefatta bevis, att qvinnan låtit anteckna barnet såsom sitt.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 62.)

Till Konungen.

Otvifvelaktigt torde vara, att på grund af åtskilliga förhållanden förordningen angående arfsrätt för oäkta barn den 14 April 1866 icke nu verkar så, som med densamma afses.

Allmänna uppfattningen torde vara, att, blott ett oäkta barn är i kyrkoboken antecknad såsom barn af viss qvinna, barnets arfsrätt efter denna ock är tryggad, hvilket emellertid ingalunda är förhållandet, såsom äfven framgår af en utaf Eders Kongl. Maj:t i Högsta Domsto-

len i ett särskildt mål under den 18 Maj 1876 meddelad dom, om hvilken i Högsta Domstolens minnesbok förekommer följande anteckning:

»En i kyrkobok befintlig anteckning om en afviden qvinna, att hon har ett oäkta barn, ansågs af Högsta Domstolen icke i och för sig utgöra bevis derom, att qvinnan låtit anteckna barnet såsom sitt, så att detta må ega, enligt förordningen den 14 April 1866, taga arf efter modern.»

Säkerligen har ock månget oäkta barn, på grund af moderns bristande kännedom om hvad i förevarande hänseende var att iakttaga, mot moderns önskan och afsigt gått förlustigt delaktighet i hennes qvarlåtenskap.

Riksdagen, hos hvilken framställning rörande oäkta barns arfsrätt skett, finner, att något bör åtgöras i nu antydt hänseende; och får Riksdagen alltså hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes anbefalla domkapitlen i riket samt Stockholms stads konsistorium och Hofkonsistorium att genom cirkulär hos vederbörande presterskap inskräpa angelägenheten deraf, att den anteckning i kyrkobok, som enligt förordningen den 14 April 1866 utgör förutsättning för oäkta barns arfsrätt efter moder, verkställes på sådant sätt, att den må innefatta bevis, att qvinnan låtit anteckna barnet såsom sitt.

Med undersätlig vördnad:

Stockholm den 20 Maj 1885.
